

[Bomholt.]

i Esbjerg bør underkastes en samlet Undersøgelse, for at man kan naa frem til en større Nyordning, der ogsaa kan tilfredsstillende Fremtidens Krav.

I samme Sammenhæng vil jeg paatale, at der finder Udskænkning af Spiritus Sted i Sovevognene. Det er Gang paa Gang hændet, at en Medpassager i den Kупé, som jeg har befundet mig i, har nydt Spiritus i kortere eller længere Tid efter Togets Afgang. Vedkommende er kommet halvfuld ind i Kupeen og har derefter tilstinket Luften, saa det har været næsten umuligt at aande eller i alt Fald umuligt at sove. Spirituspaavirkede rejsende bør der forment Adgang til Toget, og Spiritusudskænkning i Sovevognen bør forsvinde.

Inden jeg forlader de Forhold, som vedrører den store Havneby, vil jeg gøre det høje Tings Medlemmer opmærksom paa, hvilke Vilkaar der bydes Søens Folk. Der blev i sin Tid nedsat en Bemandingskommission til Undersøgelse af de uhyre vigtige Forhold vedrørende Bemandingsforholdene om Bord i danske Skibe. Saa vidt jeg ved, har denne Kommission ikke fungeret under Ministeriet Madsen-Mygdal, der jo ikke interesserede sig for de sociale og kulturelle Tilstande i dette Befolkningsslag. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Statsminister, om der kan ventes en snarlig Genoptagelse af dette for Søens Folk saa vigtige Kommissionsarbejde.

Efter de Oplysninger jeg har fremskaffet fra Sømandenes Forbund i Danmark, er Bemandingsforholdene i vore Skibe betydelig forringede i den Tid, der er gaaet, siden Bemandingskommissionen blev nedsat. Der er sket en stadig systematisk Reduktion af Besætningerne over hele Linien. Der er en tydelig Tendens i Retning af at løse Bemandingsspørgsmaalet ved at reducere Besætningerne og udvide Lærlingenes Antal i høj Grad.

Medens man afholder store Kommissioner og Konferencer vedrørende Sikkerheden til Søs, lader man fuldkommen dette vitale Spørgsmaal om Bemandingen være afhængigt af den i Skibsfarten interesserede Kapitals Skøn. Rederen kan skønne, Skibstilsynet kan skønne, Kaptajnen kan skønne, om der skal være mere eller mindre Besætning i deres Skibe.

Dampskibsselskabet „Vesterhavet“s Optræden er i saa Henseende typisk for Situationen. Jeg kan saaledes oplyse, at Dampskibsselskabet „Vesterhavet“ i 1926 sejlede med fire Matroser i alle deres Skibe; denne Besætning er siden den Gang reduceret til

to Matroser, eventuelt en Letmatros og en Jungmand eller to Jungmænd. Hertil kommer endvidere den af Hr. Lauritzen i den senere Tid praktiserede Ordning, at disse 4 Mand reduceres yderligere, idet han nu antager Lærlinge, saaledes at man nu reducerer Besætningen med yderligere en Mand og antager to Lærlinge i Stedet derfor. Over hele Linien foregaar der Formindskelse i Skibsbesætningerne baade kvantitativt og kvalitativt.

I særlig Grad vil jeg henlede Opmærksomheden paa de Vilkaar, der bydes de unge Mennesker til Søs. Læretiden paa Søen strækker sig over fire Aar, første Aar som Dreng, andet Aar som Jungmand og de næste to Aar som Letmatros. Først efter fire Aars Forløb opnaas Betegnelsen Letmatros. Den Løn, der bydes i disse fire Aar, er ganske ringe, og i de fleste Skibe strækker Arbejdsdagen sig over 12 Timer, medens den normale Arbejdsdag i Land er 8 Timer. Drengen er den første, der er oppe om Morgenen, og han er den, der er sidst i Seng om Aftenen, og dertil kommer, at Behandlingen af disse Drengene ofte er under al Kritik. Jeg behøver blot at minde om den Begivenhed, der stod omtalt i „Social-Demokraten“ for kun faa Dage siden.

Der burde indføres en rimelig Arbejdstid for de unge, det vil sige, der burde indføres tre Vagter i Døgnet. Der burde sørges for, at disse Lønninger, der er udenfor enhver Kontrol eller Tarif, kom ind under et rimeligt Minimumssystem.

Hertil kommer, at Uddannelsen i et stort Antal Skibe er en ren Karikatur; i Selskaber som „Torm“ og „Orient“ anvendes et urimelig stort Antal Lærlinge af den simple Grund naturligvis, at de betyder billig Arbejdskraft. De lærer at spule Dæk; de lærer at gaa Hovmesteren til Haande, men det er ikke afgjort, at de efter 4 Aars Læretid er i Stand til at splejse en Tovende. Der gives ingen teoretisk eller praktisk tilrettelagt Undervisning, saaledes at de unge efter 4 Aars Arbejde i Virkeligheden ikke er i Stand til at udføre Matrosgering.

Masseanvendelsen af Lærlinge bevirker, at Faget overfyldes med ukvalificeret Arbejdskraft, det er atter en af Hovedaarsagerne til de mange Søulykker.

Der maa kunne ydes en rimelig Undervisning om Bord, selv om det ikke bliver mere end en Time eller to om Ugen. Ligeledes burde der arbejdes paa en Reform af Lokaleforholdene. Den unge Lærling anbringes sammen med de ældre helbefarne Matroser i en Fælleskahyt, der ikke paa no-